

Realdania nok engang

Talsmand for Bryghusgruppen opfordrer Realdania til at samarbejde med borgerne og kommunen om en idékonkurrence for Bryghusgrunden.

INDRE BY: Set med Tivolis og Realdanias øjne

kan et højhus i Tivoli og et stort kontordomicil på Bryghusgrunden ved Frederiksholms Kanals udmunding i havnen måske se fornuftigt og attraktivt ud, ikke mindst på de to investorers bundlinie.

De to aktører må dog anerkende, at deres bundlinier og forehavender ikke nødvendigvis vækker samme begejstring blandt alle politikere og borgere. Forskellen mellem de to parter – grundejerne og almenheden – er naturligvis, at almenheden har et helhedssyn på arealernes anvendelse og byens karakter inden for voldene, mens Tivoli og Realdania – helt legitimt ganske vist – ser deres kommercielle projekter med investorens nærsynede briller.

Tivoli står ved, at deres forehavende er kommercielt. Realdania siger ligeledes i sin årsrapport, at deres domicilplaner på Bryghusgrunden er kommercielle. Der-

med må de også acceptere, at almenheden ud fra en helhedsbetragtning har andre legitime prioriteringer.

I sagen om Bryghusgrunden forsøgte administrerende direktør i Realdania, Flemming Borreskov, i sidste uges udgave af City Avisen, endnu en gang at legitimere sit forehavende ved havnefronten. Modsat Realdanias tilbud om et byrum på Kvæsthusmolen over for Operaen mener Borreskov ikke, at et rekreativt byrum og kulturmiljø på Bryghusgrunden er en god idé. Borreskov skriver, at Bryghusgrunden har brug for hans kontordomicil.

Han glemmer imidlertid at informere om, at der foreligger en visionær helhedsplan for Bryghusgrunden og det omgivende kulturmiljø, samt at Realdania afviser overhovedet at diskutere disse visioner. Han glemmer at fortælle, at han og Realdania på det seneste møde afviste at få belyst Bryghusgrundens anvendelsesmuligheder, før der træffes afgørelse om, hvad grunden skal bruges til.

Bryghusgruppen har fremsat et konkret forslag om en åben, international idékonkurrence om Bryghusgrundens fremtidige anvendelse og indretning. Realdania afviste enhver tale om dette med ordene: »Jeg tror ikke på den idé«. Hvorfor det ikke er relevant og rimeligt at få belyst alle Bryghusgrundens anvendelsesmuligheder bør Realdania svare på.

OPFORDRING: Jesper Egevang vil i dialog med Realdania

Bryghusgrunden har en unik placering i Københavns kulturhistoriske centrum. Derfor må vi opfordre Realdania til – i god tråd med deres egen mission – at samarbejde med borgerne og kommunen om at udskrive

en idékonkurrence for Bryghusgrunden og Bryghuskvartret, så vi kan få en bred belysning af den bedste udvikling af dette unikke hjørne af den historiske bykerne.

Skulle resultatet blive, at den ud fra enhver betragtning bedste anvendelse, er Realdanias kontorprojekt, så må Bryghusgruppen, alle andre borgerne og kommunen bøje sig for Realdanias fremsynethed. Hvis resultatet af en åben idékonkurrence derimod skulle kon-

kludere, at den samlet set bedste løsning for dette enestående byrum og attraktive kulturmiljø var en rekreativ udnyttelse i balanceret samspil med karakteren af Københavns gamle bydel, så må borgerne ligeledes forvente, at Realdania bøjer sig. Dette ville være en demokratisk korrekt og for byen sund udgang på sagen om Bryghusgrunden.

Jesper Egevang, talsmand, Bryghusgruppen, H. C. Andersens Boulevard 47, København V.

Kære Klaus Bondam

Bent Johansen fra Christianshavns Ældegeråd skriver til Teknik- og miljøborgmester Klaus Bondam (Rad. V). Han har et par kommentarer til et tidligere indlæg fra borgmesterens hånd

CHRISTIANSHAVN: I Christianshavns Ældegeråd har vi med interesse set dit svar til os om forholdene på Christianshavns Torv.

Vi er naturligvis glade for, at du er enig med os i, at der bør gøres noget ved de skandaløse forhold på torvet, og vi konstaterer ligeledes med glæde, at du vil sikre de stakels alkoholikere og hjemløse ansættede forhold, og derved imødekomme såvel deres som torvets brugeres behov.

Derimod er vi noget usikre overfor dit forslag om »kortere rød tid« ved fodgængerovergangene.

Vi mener, at der skal sikres »længere grøn tid for fodgængerne«, og dermed »længere rød tid for bilerne«.

Altså en klar og tydelig opprioritering af den gående trafik.

Hvis man er med rollator, barnevogn eller i kørestol, er det ikke

KOMMENTARER: Bent Johansen replicerer her på Klaus Bondams tidligere indlæg om Christianshavns Torv. Foto: Pernille Høj Malmstedt

muligt at opholde sig på hellen, der er simpelthen ikke plads nok, derfor skal der sikres tilstrækkelig

med tid til at man kan komme over gaden i dens fulde bredde.

Vi tror ikke rigtig på cykelkam-

pagner. Vores bydel er fyldt med henslængte cykler, som fylder fortovet op, så man mange steder må benytte kørebanen for at komme frem, og som du ved er det helt slemt på Christianshavns Torv.

Efter vores mening skal der gås helt anderledes restriktivt til værks.

Det bør simpelthen være således, at cykler eller andre genstande, der forhindrer dårligt gående, rollator og kørestolsbrugere samt barnevogne i at komme frem, skal fjernes.

Du må da gerne prøve med en kampagne, men der skal være indbygget en konsekvens ellers tror vi desværre ikke på et positivt resultat.

Vi har desværre mange eksempler her i vores dejlige bydel på, hvorledes dårligt gående, rollator og kørestolsbrugere samt barnevogne forhindres i at bevæge sig på fortovene.

I den kommende tid vil vi løbende holde dig og din forvaltning underretning om forholdene blandt andet med fotos af de værste steder.

Bent Johansen, Formand Christianshavns Ældegeråd

Straffeattester et skråplan

Stedfortrædende medlem af Borgerrepræsentationen for Enhedslisten skriver:

KØBENHAVN: Fremover skal lærere, pædagoger og andre der arbejder med børn i Københavns Kommune kunne fremvise en ren

straffeattest. Det blev konsekvensen, da kun Enhedslisten stemte imod forslaget i Borgerrepræsentationen.

Ideen sælges med henvisning til frygten for pædofile. Men allerede i dag skal der indleveres børneattester, der viser, om en ansøger er blevet straffet for det. Så i den hense-

ende er straffeattester ligegyldige.

Brugen af straffeattester ved ansættelser er stigende og forklares med ønsket om at holde kriminelle ansøgere ude. Det er et skråplan for folk med plettet straffeattest er ikke kriminelle. De er forhenværende kriminelle.

Det er et grundlæggende retsprincip, at man er ligestillet med andre borgere, når man har udstået sin straf. Det er dette princip, som Københavns Kommune nu fraviger.

MBR Morten Kabell (Enh.) co/Enhedslisten København Studiestræde 24, 1. sal

Umulig opgave

Et medlem af borgerrepræsentationen for Enhedslisten mener, der gøres alt for lidt for at komme kvindehandel til livs:

KØBENHAVN: Kun i tre tilfælde er det

lykkedes at få dømt bagmænd bag kvindehandel. Det kunne man høre chefkriminalinspektør Per Larsen fra Københavns Politifortælle i Danmarks Radio hele morgenen den 17. november. Årsagen er tilsyneladende, at man ikke kan få kvinderne til at samarbejde. Det kan imidlertid ikke undre, at kvinderne ikke er decideret interesseret i at hjælpe politiet, når man ved, hvilken skæbne der venter dem. I Danmark halter vi nemlig langt efter andre lande, når det gælder indsatsen mod kvindehandel. 30 dages beskyttelse er, hvad den danske regering kan strække sig til at tilbyde, før kvinderne sendes direkte tilbage i armene på de bagmænd, der i sin tid fragtede dem rundt i Europa. Truslen om at det går ud over børn, ægtemænd, forældre eller andre familiemedlemmer er desuden i høj grad til stede for kvinderne, hvis ikke de yder deres bedste på lag-

nerne. Derfor er det ikke overraskende, at de måske ikke har den største lyst til at samarbejde med politiet. Den nuværende indsats fra Københavns Politifortælle på ingen måder optimal. I et svar til Københavns Kommune i juli 2006, skriver selv samme Per Larsen, at den politimæssige indsats bl.a. foregår i kraft af udlændingeloven, hvis politiet opsnapper kvinder, der kunne tænkes at ville ind i landet med prostitution for øje. Med motiverne bag udlændingeloven kan man kun gisne om, hvordan kvinderne tages imod af politiet; forståelse eller medfølelse med deres situation er formentlig ikke det, der ligger lige for. Tænk hvis der i stedet gik et større apparat i gang, når kvinderne kom i kontakt med de danske myndigheder. Hvis de i stedet blev mødt med omsorg og hjælp til at komme videre. Hvis den danske stat, som andre lande, tilbød dem tre måneders ophold, hvor de kunne komme på fode igen. Samtidig med at politiet på internationalt niveau sørgede for, at deres familiemedlemmer ikke risikerede livet. For selvfølgelig kan Københavns Politifortælle ikke løfte denne opgave alene. Retssagerne mod bagmændene er vigtige. Det har man forstået i Nordisk Råd og i EU. Nu mangler der blot, at også den danske regering indser det. (Forkortet af red.)

Rikke Lauritzen, MBR (Enh.)